

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

UNIS PARAULES A DOLORS IBARRURI

CEDOC
FONS
A VILADOT

El Buró Polític del Partit Comunista d'Espanya no escarmente. Espera que els militants del seu partit i la classe obrera espanyola tota seran els encarregats de dir que després de XXé. Congrés del P.C. de la U.S. s'ha acabat l'època de les mentides colossals que no fan cap bé al socialisme.

I perquè el Buró Polític no escarmente és la cosa per la qual Dolores Ibárruri es fa autocrítiques a mitges i Santiago Catrillo, en comptes d'anar a parar a la base o al riu, resulta que guanya en facultats polítiques.

Amb tot i ésser tan doloroses aquestes constatacions, el P.S.U. de C. no diria un mot ni no fos que en la tossuderia patològica del Buró Polític es revela la persistència d'una immisció en la vida orgànica d'un partit que no és una secció regional del P.C. d'E. Immisció a la qual no es renuncia, sinó que es vesteix amb altres formes i valent-se dels mateixos instruments de la més pura missaga botiflera.

Doncs bé: Una vegada més el P.S.U. de C. diu a Dolores Ibárruri que s'ha equivocat de porta. I li ho diu en ocasió del darrer gest de perdonavides fet públic en l'informe al Ple del Comitè Central d'un partit que el P.S.U. de C., amb tot i sentir-s'hi vinculat ideològicament per uns mateixos principis, des del punt de vista orgànic el considera tan extern com no importa quin altre partit marxista-leninista, de tantseval el país gran o petit.

A la vigília d'esdeveniments que acabaran per ésser saludables per al moviment comunista i obrer internacional, Dolores Ibárruri ha fet encara el plantejament confusori següent: "¿es que no seria convenient d'emprendre la tasca de fer tornar al Partit els grups de companys que van seguir Comorera i Del Barrio?".

RESPOSTA I ACLARIMENT A AQUESTA PREGUNTA.

Per què barreja Dolores Ibárruri? De quins grups i de quins companys es tracta? A quin partit han de tornar els "perdonats"? Que vol amagar una tal confusió?

Si Dolores Ibárruri no ho diu ja ho aclariran nosaltres.

Primer. - Joan Comorera no ha estat mai militant del Partit Comunista d'Espanya i, quant a Del Barrio, aquest va cessar d'ésser militant del P.C. d'E. en ingressar al P.S.U. de C., del qual és fundador. I tornant a Joan Comorera, aquest fou proclamat secretari general en el moment de la nostra constitució, càrrec confirmat en 1937 per la Primera Conferència Nacional del P.S.U. de C., càrrec que encara ostenta amb tota autoritat i honor. I l'únic òrgan del Partit que el pot rellevar, destituir o confirmar en el càrrec, és el Congrés del Partit reunit a Catalunya.

Segon. - En les mateixes condicions legals es troben tots els altres companys, antics militants o no del P.C. d'E., car a Catalunya el P.S.U. de C. és orgànicament independent i sobirà, mal pesarà als vestigis nacionalistes de tota llei d'unitaris espanyols.

Car és el virus de l'unitarisme i del centralisme que són el càncer d'Espanya allò que fa parlar Dolores Ibárruri de la forma que ho fa en honor de les obligades rectificacions imposades per les crítiques del XXé. Congrés del P.C. de la Unió Soviètica.

D'aquí els termes obscurs de declaracions que demanen la major claredat i un res-

pecte absolut a la veritat. Els que no han llegit o no han assimilat Pi i Margall prenen o silencien de Marx i Lenin el que els convé, intenten jugar amb els mots per a escapar-los o ostrafer-los per conveniències personals més que de utilitat política per a la classe obrera.

UNA PROVA ELOQUENT.

Dolores Ibárruri os pregunta si no ha arribat ja l'hora de revisar els casos de Bullejos, Carton, Astigarrabia, Dulnes i Lombardía. Cap d'ells --- assegura --- no s'ha convertit en enemic.

Es que Dolores Ibárruri dona encara per bona la canallada estampada en un "Treball" apòcrif que duu la data de gener del 1953 parlant de "relacions policiaques del traïdor Comorera"? Es per aquesta raó que el secretari general del P.C. d'E. parla del "grup que va seguir Comorera" en comptes de parlar, encara que abusivament, del propi secretari general del P.S.U. de C.?

Dolores Ibárruri i tot el Buró Polític en pes saben que no són ningú per a "rehabilitar" i "perdonar" Joan Comorera i cap militant del P.S.U. de C., però saben també que és vedat de fer semblant d'ignorar que Joan Comorera ha estat proclamat per òrgans oficials comunistes, innocent del delictes de traïdor, delictes que l'any 1953 li atribueixen encara els fulls portantvenç del B.P. del P.C. d'E. Saben que hi ha partits comunistes que consideren Joan Comorera com un dirigent honrat, avui presoner de Franco i en perill de mort...

Per què, doncs, certs silencis o jocs de mans per part de Dolores Ibárruri?

Per una raó simple i alhora feixuga: per no haver de confessar públicament l'atemptat comès contra el P.S.U. de C. el 1949 i del qual la pròpia Dolores Ibárruri ha estat inspiradora i actora. Car fou ella, personalment, que plantejà, ja el 1946, el terrible dilema a Comorera de liquidar, per ell sol, el P.S.U. de C. o d'acceptar les conseqüències d'un terrorisme polític que ha revestit les formes més salvatges i deshonroses per a un partit comunista, valent-se d'un grup de funcionaris desclapats que encara ara ha donat la prova escandalosa d'acceptar de dir públicament que havien celebrat un "primer congrés del P.S.U. de C.", insultant així la classe obrera catalana,

"Si te decides -- digué Dolores Ibárruri al company Comorera en enllaçar-lo a liquidar el P.S.U. de C. l'any 1946 -- tú puedes llegar a ser un dirigente de categoría internacional; en este sentido nosotros te ayudaremos. I si no..."

En català i en castellà ja sabem el valor que tenen determinats punts suspensius. La vida privada i pública del nostre Partit durant aquests deu anys transcorreguts s'ha encarregat de confirmar el sentit dels punts suspensius de Dolores Ibárruri l'any 1946.

CRIMS I NO ERRORS.

No. El Buró Polític, i Dolores la primera, no rectifiquen. En el fons són els mateixos del 1946 i del 1949 i de sempre. Parlen "d'errors" perquè cal posar-se a to amb el corrent obert en ocasió del XXé. Congrés del P.C.U.S., però desviant-lo en la mesura de llurs possibilitats personals.

Per això quan Dolores parla d'errors comesos cal objectar que tals errors han estat més errors de càlcul que no pas de propòsit, car el propòsit era purament i simplement criminal.

Car ha estat un crim cominar Joan Comorera a dissoldre el P.S.U. de C. a osquena del Secretariat i del Partit;

Ha estat un crim, fracassada la violència exercida sobre Comorera, mobilitzar el Secretariat contra el secretari general;

Ha estat un crim traduir del castellà la "Declaració" del Secretariat del 1949 i convertir-lo en un equip lerrpuxista-botifler, ostrany a la classe obrera i al poble de Catalunya;

Ha estat un crim acusar Joan Comorera de lladroget, d'agent de Truman, d'agent de la policia franquista;

Ha estat un crim el pacte de la fan i los represalios exercides contra els militants del P.S.U. de C.;

Ha estat un crim la crema de la traducció catalana del Manifest Comunista de Marx i Engels i el pretendre justificar teòricament l'absorció del P.S.U. de C. pel P.C.d'E.

Ha estat un crim l'intent d'assassinar Joan Comorera a Barcelona.

Es un crim l'engany conscient del "primer congrés del P.S.U. de C.", car si obté algun resultat, no pot ésser altre que el d'aprofundir encara més la divisió del moviment obrer de Catalunya i de retruc el dels pobles hispànics.

Per què més ?

No hi ha, doncs, solament errors atribuïbles a les inevitables equivocacions del més savi dels homes. Per damunt de tota compunció verbal de Dolores Ibarruri cal posar la fallida dels càlculs del Buró Polític del P.C.d'E. en la conspiració per a liquidar el P.S.U. de C. I si els càlculs els han fallat no és pas degut a la fidelitat del Buró Polític als principis del marxisme-leninisme, ans bé perquè totes les accions que hem esmentat -- i d'altres que ~~seguen~~ guarden en la màquina per manca d'espai en el paper -- són altres tants renegaments dels principis pels quals lluitem.

COM ES VENDRIA RESOLDRE EL PROBLEMA I COM ES RESOLDRA.

El Buró Polític del P.C.d'E. donaria ben segur per resolt el problema mitjançant aquestes condicions :

La primera, que el propi Joan Comorera donés per bona i acceptada la "direcció" capitanejada per Josep. Moix;

O, en forma alternativa : que els militants fidels al P.S.U. de C. es dissociessin del secretari general per tal de posar terme a l'anginosa situació dels "germans enemics" d'un mateix partit.

En qualsevol de les dues solucions el B.P. del P.C.d'E. obtindria una victòria inesperada que el cobriria de les responsabilitats que els seus propis militants començen a exigir-li -- car una cosa és el Buró i una altra els militants -- perquè es revoltien que se'ls hagi enganyat miserablement en presentar-los diferents del que són els militants fidels al partit de la classe obrera de Catalunya.

El plot es resoldrà, però, a la llum dels ensenyaments del XX^o. Congrés del P.C. U.S., a la llum dels canvis ja operats en l'estructura i les relacions dels partits germans del món, a la llum d'una absoluta fidelitat als principis marxistes-leninistes,

amb l'aplicació exacta de la democràcia interna dels partits comunistes i obrers, amb l'exacta aplicació de l'internacionalisme proletari, amb el bandojament per sempre més de pràctiques que no cal enumerar i que, ultra antisocialistes, podien haver fet un mal del qual no s'hauria salvat cap partit proletari.

Així, doncs, tot i restant oberts a reconèixer totes les rectificacions sinceres, ens mantindrem intransigents en la denúncia d'uns conductes nefastos i tenebrosos, segurs que aquest és l'únic sistema que pot servir els nostres principis marxistes-leninistes i de fer-los triomfar.

Aquesta és la llei en defensa de la qual lluitem d'ençà del primer dia contra el règim de Franco i en defensa de la qual el company Comorera i altres dirigents i militants del P.S.U. de C. varem enfrontar-nos amb el Buró Polític del Partit Comunista d'Espanya.

Aquesta és la llei que defensa i defensarà el nostre Comitè Executiu Provisional acompanyat de tot el nostre Partit.

Aquesta és la llei que manté enlaire, com una bandera gloriosa, el nostre secretari general, company Joan Comorera, a la presó Model de Barcelona sota l'amenaça de pena de mort.

Aquesta és la llei que obtindrà la victòria !!!

///-----

El company Oliver és mort.

El dia 27 de novembre del 1956 va morir a Blagnac (H-G), on residia, el nostre company Oliver. Tenia, ara, 77 anys i d'ençà de molt jove havia estat un ferm i fidel militant del moviment obrer de Catalunya.

Incorporat a la Unió General de Treballadors i al P.S.O.E.; atret després, pel sentiment nacional de la nostra classe obrera, va afiliar-se a la Unió Socialista de Catalunya. Més tard, va esdevenir fundador del Partit Socialista Unificat de Catalunya al qual ha romàs fidel fins el darrer dia de la seva vida.

En expressar ací el nostre sentiment per aquesta dolorosa pèrdua, fem arribar als familiars del company Oliver, molt particularment als seus fills Rosa i Gonçal, el testimoniatge de la nostra més profunda condolència.

Salutació per l'any 1957.

En saludar, al començament del 1957, tots els nostres companys i tots els catalans, els expressem el nostre agraïment per l'ajut moral i material que ens venen prestant en defensa del nostre secretari general, company Joan Comorera i del dret i la raó de la pervivència del nostre Partit.

Alhora, els exhortem a continuar en llur acció solidària en bé del triomf de la veritat i de la causa de les nostres llibertats democràtiques, socials i nacionals.